

РЕШЕНИЕ

№ 2117

гр. София, 21.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 21.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **500** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от М. ООД, [населено място], срещу Решение № ПО-2/03.01.2012г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г., издадено от С. Л., старши публичен изпълнител в дирекция Събиране, при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата се излагат доводи, че при издаване на постановлението не са спазени изискванията на чл. 121, ал.3 от ДОПК. Жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че с Решение № 5192/15.11.2011г. по адм.д.№ 7640/2011г. на Административен съд – София град, I отделение, 14 състав е отменено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено във връзка със същото ревизионно производство, като счита, че извършването на последващите действия по налагане на обезпечителни мерки е незаконосъобразно. Също така, според жалбоподателя, с представените от него доказателства се дава основание да се приеме, че налагането на запор върху банковите сметки на дружеството води до сериозно възпрепятстване на дейността му. Изразено е искане за отмяна на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Ответникът – директора на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна с искане същата да бъде отхвърлена.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г. е издадено във връзка с искане изх. № 17-24-00-2261/22.11.2011 г. на ръководител екип, на който е възложено извършването на ревизия на М. ООД, съгласно Заповед за възлагане на ревизия № 1108939/28.07.2011г., изменена със ЗВР № 1112301/28.10.2011г. В искането са изложени мотиви, че предполагаемият размер на публичните задължения по ЗДДС и ЗКПО е 200 000,00 лв. Установено е, че ревизията е възложена във връзка с прокурорска преписка на Софийска градска прокуратура № 4678/2011г и е получен достъп до материалите по прокурорската преписка и резултатите от изготвената по делото техническа експертиза на електронни пощенски кутии. В ревизионното производство са констатирани обстоятелства по чл.122,ал.2,т.2 ДОПК, съставено е уведомление на основание чл.124, ал.1 от ДОПК до ревизираното лице, с указание, че задълженията за данък върху добавената стойност за периода 01.01.2010г.-31.05.2011г. и за корпоративен данък за периода 01.01.2009-31.12.2010г. ще бъдат определени по реда на чл.122 от ДОПК. На основание изложените в искането мотиви, от публичния изпълнител при ТД на НАП – С. е направен извод, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения. С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г. е наложена обезпечителна мярка, на основание чл. 202, ал.1 от ДОПК – заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 200 000,00 лв. по банковите сметки на М. ООД, находящи се в ТБ ПЪРВА И. Б. АД, ТБ Б.-А. К. Б. АД, ТБ У. Б. АД,ТБ А. Б. - Б. АД, ТБ Ю. и ЕФ Д. Б. АД.

По делото не са представени данни, установяващи датата, на която постановлението е връчено на М. ООД. Същото е оспорено пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. № 24-17-1277, подадена на 21.12.2011г. Във връзка с жалбата е прието решение № ПО-2/03.01.2012г., с което жалбата срещу постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е оставена без уважение. Решението е издадено след изтичане на срока за произнасяне и жалбата - 28.12.2011г. Предвид последното и на основание чл.197,ал.2, изр.2 от ДОПК, от М. ООД е подадена жалба до Административен съд – София град, срещу мълчаливо потвърденото постановление. Жалбата е подадена чрез Териториалния директор на ТД на НАП С., с вх.№ 24-17-1277 от 10.01.2012г.

При така установените факти, настоящият състав прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал.1 от ДОПК, в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) от ДОПК директорът на компетентната териториална дирекция се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Предвид разпоредбата на чл. 197, ал.2 от ДОПК решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния вискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

В случая жалбата е подадена в рамките на срока, указан в разпоредбата на чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По силата на чл. 197, ал.2 от ДОПК, на оспорване пред административния съд подлежи решението на директора на ТД на НАП. Разпоредбата на чл. 197 от ДОПК не съдържа забрана за териториалния директор да се произнесе по подадената жалба след изтичане на срока по чл. 197, ал.1 от ДОПК или след подаване на жалба до съда, поради което решение № ПО-2/03.01.2012 г. на териториалния директор на ТД на НАП - С. е допустимо. Същото е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 197, ал.2 от ДОПК и в изискуемата писмена форма, но в несъответствие с изискванията на чл. 121 от ДОПК.

С Постановление № 2267/28.07.2011г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С.-град на М. ООД е наложена същата обезпечителна мярка, каквато е наложена и с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г., както и във връзка със същото ревизионно производство, възложено със Заповед за възлагане на ревизия № 1108939/28.07.2011г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С. град . Четиримесечният срок по чл.121,ал.4 от ДОПК по отношение на наложените с това постановление обезпечителни мерки е изтекъл на 28.11.2011г.

С Решение № 5192/15.11.2011г. по адм.д.7640/2011г. на Административен съд – София град, I отделение,14 – състав Постановление № 2267/28.07.2011г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е отменено. В изпълнение на съдебното решение от публичния изпълнител е издадено постановление за вдигане на първоначалните мерки с дата 28.11.2011г. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г., което е оспорено в настоящото производство е издадено преди тази дата. Съгласно разпоредбата на чл. 202, ал.1 от ДОПК запорът върху вземания на длъжника от банки се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. По делото не са представени данни за вдигане на запора върху банковите сметки, наложен с Постановление № 2267/28.07.2011г.

При тези данни съдът приема, че Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г. е издадено при наличие на вече наложени обезпечителни мерки на същото основание и за обезпечение на същото по размер задължение.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено при установено наличие на наложени обезпечителни мерки от същия вид и за обезпечаване на същото по размер предполагаемо задължение, в рамките на едно и също ревизионно производство, възложено със Заповед за възлагане на ревизия № 1108939/28.07.2011г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП – С. град. Следователно, към момента на издаване на постановлението, предполагаемото задължение, предмет на установяване в ревизионното производство е било обезпечено с наложен запор върху вземания на длъжника от банки. В този смисъл, не е било налице необходимост от предотвратяване на действия с имуществото на длъжника, тъй като то е било запорирано, с цел да бъде изпълнено същото бъдещо задължение, за обезпечаването на което е издадено

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г. От последното следва, че при издаването на постановлението не е била изпълнена предпоставката по чл. 121, ал.1 от ДОПК.

Според изискването на разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Наложена обезпечителна мярка в случая е заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки в търговски банки. Представени са данни от Агенция по вписванията, според които М. ООД притежава недвижими имоти – поземлен имот с площ 4985 кв.м. и сграда с площ – 1318 кв.м. с РЗП от 3713 кв.м. В представените данни изрично е отбелязано, че не се разполага с безспорни доказателства за това дали въпросните недвижими имоти са свободни от тежести. Представени са доказателства за наличие на активи на дружеството. При тези данни и предвид наличието на доказателства относно налично имущество и активи на М. ООД следва да се приеме, че дружеството разполага с недвижими имоти, моторни превозни средства – 2 бр. и други ДМА. Публичният изпълнител не е изследвал възможността да наложи обезпечителни мерки върху тези налични активи и не е извършил необходимата проверка дали недвижимият имот е обременен с тежести. Предвид последното, не може да се приеме, че наложената обезпечителна мярка е единствено възможната, с оглед реализиране целите на производството по принудително обезпечение. Следователно, в конкретния случай е нарушено изискването на чл. 121, ал.3 от ДОПК.

Изложеното налага заключението, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на М. ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г. е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна, като следва да бъде отменено и постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на спора, и направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, в полза на М. ООД следва да се присъдят направените по делото разноски под формата на адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София – град, Първо отделение, 16–ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. ООД, [населено място], Решение № ПО-2/03.01.2012г., издадено от директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С..

ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 2708 от 24.11.2011г., издадено от С. Л., старши публичен изпълнител в Дирекция Събиране, при ТД на НАП – [населено място].

ОСЪЖДА Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите да заплати на М. ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] сума в размер на 120,00 (сто и двадесет) лева, разноски по делото, представляващи адвокатско възнаграждение .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Административен съдия: